
Dziennik Ustaw Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej

Palestra 8/4(76), 61-68

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

go obywatela nie wiążą w tym zakresie żadne ograniczenia, o tyle osoba obowiązana do zachowania adwokackiej tajemnicy zawodowej powinna w miarę możliwości używać takich środków, jakie z tą tajemnicą nie kolidują (np. oddziaływanie psychiczne, a w razie potrzeby nawet użycie siły). Zawiadomienie prokuratora lub organu bezpieczeństwa o mającym się dokonać przestępstwie, jako czynność oczywiście sprzeczna z ochroną tajemnicy, może mieć miejsce zdaniem autorów tylko wówczas, gdy przeciwdziałanie przestępstwu w inny sposób nie jest możliwe.

A. Szafran

TEKSTY ZAGRANICZNYCH USTAW

DZIENNIK USTAW Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej

57

Ustawa z dnia 9 lipca 1963 o ustroju adwokatury

Zgromadzenie Narodowe Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej uchwaliło następującą ustawę:

Zadania adwokatury

§ 1

(1) Adwokatura czechosłowacka, stosownie do przepisów prawnych Republiki Socjalistycznej oraz w pełnej zgodzie z socjalistyczną świadomością prawną, udziela pomocy prawnej obywatelom, organom i organizacjom.

(2) Adwokatura przyczynia się do stosowania w całej rozciągłości socjalistycznych przepisów prawnych w społeczeństwie, jak również do tego, by zapobiegać łamaniu tych przepisów. Jej działalność jest także jedną z gwarancji skutecznego realizowania konstytucyjnego prawa oskarżonego do obrony.

§ 2

Adwokatura całą swoją działalnością przyczynia się do wychowania obywateli w duchu przestrzegania ustaw i przepisów prawnych, ochrony socjalistycznego prawa własności, utrzymywania dyscypliny pracy, poszanowania prawa, szanowania czci i godności współobywateli, rzetelnego wypełniania wszelkich zobowiązań wobec państwa i społeczeństwa oraz przestrzegania zasad socjalistycznego współżycia.

§ 3

(1) Adwokaci udzielają pomocy prawnej oraz stają w obronie prawa i chronionych ustawowo interesów obywateli, organów i organizacji głównie w ten

sposób, że udzielają im prawnych porad, redagują podania i wszelkie akty prawne oraz zastępują swych klientów w postępowaniu sądowym i przed innymi organami.

(2) Adwokaci obowiązani są stosować przy obronie praw i chronionych ustawowo interesów obywateli, organów i organizacji wszystkie prawnie dopuszczalne środki i sposoby z zakresu udzielania pomocy prawnej.

(3) Adwokaci wykorzystują swoje wiadomości i doświadczenie w działalności politycznej i wychowawczej wśród obywateli, przyczyniając się w ten sposób do pogłębiania socjalistycznej świadomości prawnej mas pracujących.

§ 4

(1) Wynagrodzenie za udzieloną pomoc prawną podlega uiszczeniu na rzecz Wojewódzkiej Izby Adwokackiej (§ 5); stawki wynagrodzenia ustala Minister Sprawiedliwości.

(2) Prawnej pomocy można udzielić według stawki obniżonej lub bezpłatnie, jeżeli uzasadniają to osobiste i majątkowe okoliczności obywatela albo jeżeli zachodzą ku temu inne ważne powody.

(3) Każdy ma prawo wybrać sobie adwokata. Adwokat może odmówić udzielenia pomocy prawnej tylko z ważnych powodów. Odmowa następuje w szczególności:

- a) jeżeli w omawianiu sprawy uczestniczy pracownik albo funkcjonariusz, z którym adwokata łączą więzy pokrewieństwa;
- b) jeżeli adwokat udzielił w danej sprawie pomocy prawnej obywatelowi, którego interesy są sprzeczne z interesami obywatela proszącego go o zastępstwo;
- c) jeżeli adwokat proszony jest o obronę interesów wyraźnie sprzecznych z prawem.

(4) Adwokat ma prawo udzielać pomocy prawnej na całym terytorium Republiki.

Ustrój adwokatury Wojewódzkie izby adwokackie

§ 5

Adwokaci są zorganizowani w wojewódzkich izbach adwokackich (dalej tylko „Izby”); w Pradze są oni zorganizowani w Miejskiej Izbie Adwokackiej.

§ 6

(1) Najwyższym organem Izby jest zgromadzenie członków Izby, które przede wszystkim:

- a) rozpatruje zasadnicze problemy działalności adwokatury w województwie,
- b) uchwała plan pracy i budżet Izby,
- c) rozpatruje i zatwierdza sprawozdanie z działalności zarządu,
- d) wybiera nowe władze na czteroletnią kadencję oraz odwołuje zarząd Izby.

(2) Walne zgromadzenie członków władne jest podejmować uchwały przy obecności dwóch trzecich wszystkich adwokatów w województwie. Do ważności uchwały konieczne jest jej przyjęcie zwykłą większością głosów obecnych.

§ 7

(1) Zarząd Izby jest organem wykonawczym walnego zgromadzenia. Kieruje on i organizuje działalnością adwokatury w województwie. Wykonuje w szczególności następujące zadania:

- a) zwołuje zgromadzenia członkowskie adwokatów i wprowadza w życie podjęte uchwały,
- b) powołuje do życia i znosi poradnie adwokackie oraz ustala ich siedziby,
- c) decyduje o przyjęciu do Izby oraz o pozbawieniu członkostwa,
- d) przyjmuje oraz zwalnia pracowników Izby,
- e) wybiera i odwołuje kierowników poradni adwokackich oraz rozmieszcza w poszczególnych poradniach adwokatów i pozostałych pracowników,
- f) zapewnia wychowanie i szkolenie adwokatów i pozostałych pracowników.

(2) Zarząd Izb składa się z 5 członków; zarząd Miejskiej Izby Adwokackiej w Pradze składa się z 7 członków. Członkowie zarządu wykonują swoje funkcje także po upływie czasu, na jaki zostali wybrani, aż do chwili, gdy członkowie nowego zarządu przystąpią do pełnienia swych funkcji.

(3) Zarząd wybiera spośród swych członków prezesa. Reprezentuje on Izbę na zewnątrz, kontroluje pracę zarządu i załatwia bieżące sprawy Izby.

(4) Zarząd jest władny podjąć uchwałę przy obecności na zebraniu więcej niż połowy jego członków; przy równej liczbie głosów decyduje głos prezesa.

Poradnie adwokackie

§ 8

(1) Adwokaci i pozostali pracownicy Izby wykonują swoje zadania w poradniach adwokackich.

(2) Poradnie adwokackie zakłada się w powiatach; w Pradze zakłada się je w okręgach miejskich.

(3) Udzielenie pomocy prawnej w sprawach wymagających posiadania specjalnych fachowych wiadomości może być skoncentrowane w specjalnych poradniach określonych przez Centralę Czechosłowackiej Adwokatury.

§ 9

Na czele poradni adwokackiej stoi kierownik, który kieruje pracą wszystkich pracowników poradni i kontroluje ją.

Kierownik poradni w szczególności:

- a) udziela pomocy prawnej,
- b) organizuje pracę w poradni adwokackiej, kontroluje poziom pracy pozostałych adwokatów i innych pracowników poradni oraz zwołuje narady robocze,
- c) wyraża swoją opinię w sprawie przyjęcia adwokatów i innych pracowników do poradni,
- d) dba o polityczne i fachowe wychowanie adwokatów i innych pracowników.

Centrala Czechosłowackiej Adwokatury

§ 10

Na czele czechosłowackiej adwokatury stoi Centrala Czechosłowackiej Adwokatury (dalej tylko „Centrala”), która kieruje działalnością adwokatury na terenie całego państwa i kontroluje tę działalność.

§ 11

(1) Najwyższym organem Centrali jest Ogólnokrajowa konferencja delegatów wybieranych na zebraniach członkowskich poszczególnych Izb. Konferencja ta:

- a) rozpatruje zasadnicze problemy działalności adwokatury,
- b) zatwierdza sprawozdanie zarządu Centrali z działalności i gospodarki adwokatury,
- c) dokonuje wyboru nowych władz na okres czteroletni oraz odwołuje zarząd Centrali.

(2) Ogólnokrajowa konferencja władna jest podjąć uchwały przy obecności dwóch trzecich wszystkich delegatów. Do ważności uchwały konieczne jest jej przyjęcie zwykłą większością głosów obecnych delegatów.

§ 12

(1) Zarząd Centrali jest organem wykonawczym Ogólnokrajowej konferencji. Wykonuje on kierownicze i kontrolne czynności Centrali i wprowadza w życie uchwały ogólnokrajowej konferencji. W szczególności Zarząd Centrali:

- a) ustala plany zadań roboczych i plany finansowe adwokatury oraz uchwała budżet Izb,
- b) określa liczbę adwokatów i pozostałych pracowników adwokatury w poszczególnych województwach,
- c) organizuje oraz kieruje politycznym i zawodowym wychowaniem adwokatów tudzież pozostałych pracowników adwokatury,
- d) uchyla lub zmienia uchwały organów Izb, które są sprzeczne z przepisami prawnymi lub z interesem społecznym, albo też wstrzymuje ich wykonanie.

(2) Zarząd składa się z 9 członków. Członkowie zarządu wykonują swoje funkcje nawet po upływie kadencji aż do chwili objęcia tych funkcji przez nowych członków zarządu.

(3) Zarząd wybiera spośród swych członków prezesa i dwóch wiceprezesów. Prezes reprezentuje Centralę na zewnątrz, dba o rzetelną działalność zarządu i załatwia bieżące sprawy Centrali.

(4) Zarząd może powziąć uchwałę przy obecności zwykłej większości członków zarządu. Do ważności uchwał potrzebna jest zgoda zwykłej większości obecnych; w razie równości głosów decyduje głos prezesa.

§ 13

(1) Wykonawczym organem Ogólnokrajowej konferencji w Słowacji jest Zarząd Słowacki, który w ramach określonych przez Zarząd Centrali pełni obowiązki należące do działalności tego Zarządu, jeżeli dotyczą one organizacji i zadań adwokatury w Słowacji.

(2) Zarząd Słowacki składa się z 5 członków, również wybranych na okres 4 lat. Członkowie Zarządu Słowackiego wybierani są i odwoływani na ogólnokrajowej konferencji przez delegatów Izb ze Słowacji.

(3) Zarząd Słowacki wybiera spośród swych członków prezesa, który dba o rzetelną działalność zarządu oraz załatwia bieżące sprawy Centrali dotyczące organizacji i zadań adwokatury w Słowacji.

(4) Zarząd Słowacki może powziąć uchwały przy obecności zwykłej większości jego członków. Do ważności uchwały konieczne jest jej przyjęcie zwykłą większością głosów obecnych; w razie równości głosów decyduje głos prezesa.

Ogólne postanowienia

§ 14

Działalność adwokatury, ustawienie organów adwokatury i metody ich działalności nacechowane są zasadami centralizmu demokratycznego.

§ 15

Adwokaci wybrani do któregokolwiek organu adwokatury są w czasie pełnienia swych funkcji członkami Izby i pracują w poradni adwokackiej.

§ 16

(1) Centrala i Izby występują we własnym imieniu i są odpowiedzialne materialnie.

(2) Centrala może upoważnić poradnię adwokacką do występowania we własnym imieniu.

Prawa i obowiązki adwokata

§ 17

(1) Adwokatem może zostać każdy obywatel Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, który jest oddany sprawie budowy socjalistycznego ustroju, jest nieskazitelnego charakteru, ma ukończone studia prawnicze, odbył dwuletnią praktykę prawniczą zakończoną oceną pozytywną oraz jest członkiem Izby.

(2) Minister Sprawiedliwości może uchylić wymaganie posiadania obywatelstwa państwowego. Centrala może uchylić wymaganie odbycia praktyki prawniczej.

§ 18

Po przyjęciu na członka Izby adwokat składa na zebraniu zarządu Izby na ręce prezesa ślubowanie:

„Ślubuję, że będę wierny Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej i sprawie socjalizmu, że przy udzielaniu pomocy prawnej i przy spełnianiu wszystkich moich obowiązków postępować będę w myśl Konstytucji i zgodnie z przepisami prawa, że będę sumiennie wypełniać swoje zadania i zachowywać tajemnicę zawodową w sprawach mi powierzonych przy udzielaniu pomocy prawnej”.

§ 19

(1) Adwokat jest obowiązany do zachowania tajemnicy w sprawach powierzonych mu przy udzielaniu pomocy prawnej, jeżeli klient nie zwolni go z tego obowiązku. W sądzie albo wobec innego organu adwokat może mówić o tych sprawach również wtedy, gdy Centrala, kierując się ważnym interesem państwowym, zwolni go z obowiązku zachowania tajemnicy. Nie może się powoływać na obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej wtedy, gdy chodzi o ustanowiony prawem obowiązek niedopuszczenia do popełnienia czynu karygodnego (§ 167 kod. karn.).

(2) Taki sam obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej ciąży na pozostałych pracownikach adwokatury.

§ 20

(1) Adwokatowi należy się za pracę wynagrodzenie, którego wysokość ustanawia Izba stosownie do obowiązujących przepisów o wynagrodzeniu.

(2) Adwokat oraz aplikant adwokacki i inny pracownik Izby nie mają prawa — w związku z udzielaniem pomocy prawnej — czerpać z tego tytułu jakichkolwiek korzyści materialnych.

§ 21

Adwokatowi nie wolno wykonywać — oprócz pracy naukowej i literackiej — żadnego innego zawodu płatnego. Na wyjątek od tej zasady może zezwolić zarząd Izby.

§ 22

Adwokat, który został zwolniony ze swego stanowiska w poradni adwokackiej ze względu na powołanie go do pełnienia funkcji publicznych, pozostaje członkiem Izby. Po zakończeniu pełnienia funkcji publicznych Izba przydziela go znowu do poradni adwokackiej.

§ 23

(1) Za szkodę wyrządzoną przez adwokata albo innego pracownika adwokatury przy udzielaniu pomocy prawnej odpowiada Izba.

(2) Za szkodę wyrządzoną Izbie odpowiada adwokat według przepisów o wynagrodzeniu strat wynikłych wskutek naruszenia obowiązków wypływających z umowy o pracę.

§ 24

(1) Członkostwo adwokata w Izbie wygasa po upływie trzech miesięcy od dnia:

- a) w którym zarząd otrzyma oświadczenie na piśmie adwokata, że występuje z Izby,
- b) w którym adwokat otrzyma uchwałę zarządu skreślającą go z listy członków Izby.

(2) Zarząd może skreślić adwokata z listy członków Izby:

- a) jeżeli adwokat w rażący sposób zaniedba wykonywania swych obowiązków w Izbie,
- b) jeżeli w pracy jego wyjdą na jaw poważne niedociągnięcia świadczące o tym, że nie może on w sposób właściwy wykonywać swych obowiązków,
- c) jeżeli wymaga tego interes społeczny.

(3) Termin trzymiesięczny może być skrócony albo w ogóle uchylony:

- a) na mocy porozumienia adwokata z zarządem,
- b) na mocy uchwały zarządu, jeżeli adwokat dopuści się takiego wykroczenia, które ze względu na interes społeczny pociąga za sobą konieczność natychmiastowego skreślenia go z listy członków Izby.

§ 25

Zarząd Izby może na pewien czas zabronić adwokatowi udzielania pomocy prawnej:

- a) jeżeli wszczęto przeciw niemu postępowanie karne,
- b) jeżeli rozpatruje się projekt skreślenia go z listy członków Izby na skutek szczególnie ważnego zaniedbania obowiązków albo z powodu poważnych niedociągnięć w pracy.

§ 26

W wypadku gdy przepisy prawne nie regulują inaczej uprawnień i obowiązków adwokatów, obowiązują ich przepisy regulujące prawa i obowiązki pracowników wpływające z umowy o pracę.

Prawa i obowiązki aplikanta adwokackiego

§ 27

(1) Aplikantem adwokackim może być obywatel Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, który jest oddany sprawie budowy socjalistycznego ustroju, jest nieskazitelnego charakteru oraz ma ukończone studia prawnicze.

(2) Minister Sprawiedliwości może uchylić wymaganie posiadania obywatelstwa państwowego. Centrala może uchylić wymaganie posiadania wykształcenia prawniczego.

§ 28

Aplikant adwokacki pracuje w Izbie na podstawie umowy o pracę.

§ 29

Aplikant adwokacki może zastępować adwokata w poszczególnych czynnościach w zakresie pomocy prawnej, kierując się udzielonymi mu przez patrona wskazówkami.

Odpowiedzialność dyscyplinarna adwokatów

§ 30

(1) Adwokat może być ukarany dyscyplinarnie:

- a) jeżeli zaniedba w karygodny sposób wykonania swoich obowiązków,
- b) jeżeli zachowuje się w sposób niegodny obywatela socjalistycznej społeczności.

(2) Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte, jeżeli od dnia popełnienia przewinienia upłynął rok.

§ 31

(1) Postępowanie dyscyplinarne przeprowadza zarząd Izby.

(2) Adwokaci i pozostali pracownicy adwokatury są obowiązani zeznawać w toku postępowania dyscyplinarnego jako świadkowie.

(3) Organa państwowe obowiązane są udzielać potrzebnych wyjaśnień dla dobra przeprowadzanego postępowania dyscyplinarnego.

§ 32

(1) Kary dyscyplinarne są następujące:

- 1) upomnienie,
- 2) publiczna nagana,
- 3) obniżenie wynagrodzenia maksymalnie o 10% na okres najwyżej 3 miesięcy.

(2) Adwokat może złożyć odwołanie od decyzji zarządu Izby w terminie 15-dniowym od daty otrzymania tej decyzji. Odwołanie rozstrzyga zarząd Centrali.

Nadzór Ministra Sprawiedliwości

§ 33

Zwierzchni nadzór nad adwokaturą sprawuje Minister Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości czuwa nad tym, żeby adwokatura spełniała swoje obowiązki zgodnie z prawem oraz żeby jej gospodarka pozostawała w zgodzie z zadaniami, ustanowionymi przez państwowy plan rozwoju gospodarki narodowej, oraz z budżetem państwowym.

§ 34

Minister Sprawiedliwości uchyla uchwały organów Izby i Centrali sprzeczne z przepisami prawnymi lub z interesem społecznym bądź też zawiesza ich wykonanie.

Postanowienia przejściowe i końcowe

§ 35

Centralny urząd poradni adwokackich zostaje zniesiony. Jego prawa i zobowiązania przechodzą na Centralę Czechosłowackiej Adwokatury.

§ 36

Dotychczasowi członkowie poradni adwokackiej stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkami tej Izby, w której okręgu znajduje się ich poradnia.

§ 37

Traci moc ustawa Nr 114/1951 Dz. U. o ustroju adwokatury.

§ 38

Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

W dniu 22.I. 1964 r. zmarł w Koszalinie w wieku lat 65 adw. Juliusz Łabęcki, członek Izby koszalińskiej. Zmarły był sumiennym adwokatem, prawym człowiekiem, szczerym i dobrym kolegą.